

Sygn. akt V KO 90/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2014 r.

w sprawie z wniosku **A. B.**

o wstrzymanie wykonania wyroku w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...]

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2014 r. obrońca A. B. złożył – oparty na podstawie art. 540 § 1 ust. 1 lit. a i b k.p.k. – wniosek o wznowienie opisanego na wstępie postępowania, powołując się na nowe okoliczności, ujawnione w innym postępowaniu sądowym, a polegające na złożeniu przez jednego ze świadków oskarżenia odmiennych zeznań, wskazujących na to, że skazany – wbrew przyjętym w niniejszej sprawie ustaleniom – nie otrzymał korzyści materialnej oraz pieniędzy w zamian za ingerowanie na korzyść współoskarżonych w proces kredytowy na niekorzyść pokrzywdzonego banku oraz nie utrzymywał przyjacielskich kontaktów z jednym ze współoskarżonych. Podnosząc, że okoliczności te podważają zasadność kwalifikacji prawnej przypisanego skazanemu czynu na podstawie art. 296 § 2 k.k., wnioskodawca wskazał na konieczność „wznowienia przewodu sądowego celem przesłuchania świadka i wyjaśnienia okoliczności budzących wątpliwości z punktu widzenia odpowiedzialności skazanego i zasadności samego skazania”.

Prokurator Prokuratury Generalnej nie zajął jeszcze stanowiska w przedmiocie wniosku, co do którego, w pierwszej kolejności, podjęto czynności zmierzające do uzupełnienia jego braków formalnych.

W dniu 11 lutego 2014 r. skazany A. B. złożył wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku, powołując się na „fakt toczącego się postępowania związanego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rozważany wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że sam fakt wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania nie uzasadnia decyzji o wstrzymaniu wykonania wyroku prawomocnie kończącego postępowanie sądowe, zwłaszcza w sytuacji, gdy wniosek ten podlega jeszcze aktualnie badaniu w zakresie jego warunków formalnych.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że instytucja opisana w art. 532 § 1 k.p.k., mająca w niniejszym postępowaniu zastosowanie na podstawie art. 545 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy. Odstąpienie od reguły nakazującej wykonanie prawomocnego (wykonalnego) orzeczenia sądowego (art. 9 § 1 k.k.w.) wymaga więc wykazania ważkich okoliczności, zdolnych do podważenia domniemania prawidłowości wydanego wyroku skazującego oraz do wykazania, że jego bezzwłoczne wykonanie łączyłoby się z nieodwracalnym dla skazanego skutkami. Jak wynika z przedstawionego stanu sprawy, okoliczności takich nie wskazano we wniosku o wstrzymanie, a argumentów tej natury nie dostarcza również w sposób jednoznaczny treść samego wniosku o wznowienie postępowania.

Nie przesądzając zatem żadnego z możliwych do podjęcia w sprawie rozstrzygnięć, w tym ostatecznego efektu rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy – rozstrzygając na obecnym etapie postępowania – orzekł, jak na wstępie.